

РЕШЕНИЕ

№ 2477

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **424** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на кмета на Столична община, против решение от 02.12.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 93^{-ти} състав, по НАХД № 13059/2021 г., с което е отменено издаденото от заместник-кмет на същата община **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 300382/2016, от 12.12.2016 г. С постановлението, на А. Г. Д., за извършено нарушение по чл. 18, т. 1, б.б., „а“, „б“, „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (отм.) е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лева, на основание чл. 35, ал. 7, т.1 от наредбата.

Касационната жалба е адресирана до АССГ, чрез СРС с правилно посочване номера на НАХД - 13059/2021 г., но текстът на жалбата оставя впечатление, че се оспорва въззивно решение, различно от процесното, макар да е заявено искане за потвърждаване на НП № 300382/2016, от 12.12.2016 г. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Отвeтникът не се явява и не е представляван. Представен е писмен отговор от адвокат – пълномощник, с който се оспорва жалбата и се претендира възстановяване на

разноските за адвокатско възнаграждение, за касационната инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Жалбата е неоснователна. От съдържанието ѝ е видно, че юрисконсултът изобщо не е съобразил основанието, на което съставът на СРС е отменил наказателното постановление, а именно – изтекъл срок на давността за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Въззивното съдебно решение е правилно, макар Съдът да не е констатирал факта, че правилното име на санкционираното лице не е А., а А. Г. Д.. Настоящият съдебен състав извърши служебно справка в НБД „население“ по посочения в наказателното постановление ЕГН и установи, че се касае именно за А. Г. Д., както правилно е наименована от адвоката-пълномощник в жалбата до СРС и в отговора на касационната жалба. Този пропуск не се отразява на законосъобразността на въззивното решение, предвид основанието на което е отменено НП.

Според Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора коллегия на ВАС, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго (чл. 11 ЗАНН). В ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Според последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, в случаите, извън хипотезите по т. т. 1, 2, 3, 4 на същия текст, с оглед на което срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК се определя на четири години и половина. В НП № 300382/2016, от 12.12.2016 г. като дата на извършване на административното нарушение изрично е посочена датата 22.11.2016 г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е изтекъл съответно на 22.05.2021 г. – обстоятелство, което е настъпило преди постановяване на въззивното съдебно решение и което е отчетено от въззивния съд.

Отхвърлянето на касационната жалба поражда основание (чл. 63д, ал.1 ЗАНН) на ответника по касация да бъде присъдено своевременно претендираното възнаграждение за адвокат, в размер на 200 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение от 02.12.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 93^{-ти} състав, по НАХД № 13059/2021 г.

ОСЪЖДА Столична община да възстанови на А. Г. Д., ЕГН: [ЕГН] разноските за адвокатско възнаграждение за касационната съдебна инстанция, в размер на 200 лв. (двеста лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: